

Švedijos ambasadorė Lietuvoje Cecilia Ruthström-Ruin susitikime su VGTU rektoriumi Alfonsu Daniūnu aptarė esamą bendradarbiavimą tarp VGTU ir Švedijos universitetų bei numatė tolesnes jo perspektyvas

Švedijos ambasadorė dalyvavo fotografijų parodos atidaryme VGTU bibliotekoje

Vilniaus Gedimino technikos universitete lankėsi Švedijos ambasadorė Lietuvoje

Edita Jučiūtė

Birželio 6 d. Vilniaus Gedimino technikos universitete lankėsi Švedijos ambasadorė Lietuvoje Cecilia Ruthström-Ruin. Susitikime su VGTU rektoriumi Alfonsu Daniūnu, tarptautinių ryšių prorektore Asta Radzevičiene, mokslo prorektoriumi Antanu Čeniu Švedijos ambasadorė aptarė esamą bendradarbiavimą tarp VGTU ir Švedijos universitetų bei numatė tolesnes jo perspektyvas.

„Man labai malonu lankytis Jūsų universitete būtent šiandien, kai minime Nacionalinę Švedijos dieną, tai tarsi simbolizuoja glaudžius mūsų šalių akademinis ryšius, – sakė į VGTU pirmą kartą atvykusi Švedijos ambasadorė. – Daug Švedijos įmonių, galinčių investuoti užsienyje, ieško ryšių su Lietuva, todėl Vilniaus Gedimino technikos universitetas yra viena iš puikių galimybių toliau plėtoti abipusį bendradarbiavimą tiek mokslo, tiek verslo srityse.“

Po susitikimo su universiteto vadovais Švedijos ambasadorė dalyvavo fotografijų parodos atidaryme VGTU bibliotekos Galerijoje A. Parodos autorius – rusų kilmės, vaikystę Lietuvoje praleidęs, o dabar tris dešimtmečius Švedijoje gyvenantis fotografas Dmitrij Karpenko. Kaip teigė renginyje dalyvavusi ambasadorė, ši paroda yra dar vienas puikus tarptautinio bendradarbiavimo pavyzdys.

Fotografijų parodoje „Švedija iš paukščio skrydžio“ eksponuojamos nuotraukos, padarytos iš lėktuvo kabinos, jų objektas – Švedijos grožis.

„Gimiau Maskvoje, bet visas savo vaikystės vasaras praleidau močiutės sodyboje prie Pabradės. 1980-aisiais išvažiavau į Švediją. Norėčiau pasakyti, kad ši Skandinavijos šalis yra nuostabi šalis gyventi. O prieš trejus metus gavęs piloto licenciją ir pakilęs į orą, iš naujo atradau šios įstabios šalies gamtos, kultūros, šiaurietiško peizažo, urbanistikos grožį“, – parodos atidaryme sakė fotografas Dmitrij Karpenko.

Fotografui artimas ne tik Švedijos grožis, parodos autorius turi sukaukęs įvairių šalių fotografijų kolekcijas, tarp jų ir Lietuvos. Kaip pasakojo pats fotografas, atvykęs į Lietuvą, per porą valandų pamatė įspūdingų vaizdų – įsimintinų vilniečių portretų, šiaurietiško peizažo, tik Lietuvai būdingų architektūros elementų.

NAUJIENOS:

VGTU mokslininkų tyrimas paskelbtas Europos Komisijos leidinyje

Vilniaus Gedimino technikos universiteto Statybos technologijos ir vadybos katedros mokslininkų – tyrėjos Milenos Medineckienės, prof. dr. Zeno Turskio ir katedros vedėjo prof. habil. dr. Edmundo Kazimiero Zavadsko – 2010 metais atlikto pastatų tvarumo vertinimo tyrimo rezultatai paskelbti specialiajame statybos temai skirtame Europos Komisijos (EK) leidinyje „Science for Environment Policy“. Mokslininkų tyrime vertinti pastato aplinkosaugai svarbūs ekologiniai aspektai.

NAUJIENOS:

VGTU atidaryta išmaniojo bevielio ryšio laboratorija

Vilniaus Gedimino technikos universiteto Elektronikos fakultete buvo atidaryta pirmoji Lietuvoje išmaniojo bevielio ryšio laboratorija.

Jos moderni mobiliojo ir bevielio ryšio įranga bus naudojama moksliniams tyrimams ir jaunųjų telekomunikacijų specialistų rengimui.

Įrangos už 450 tūkst. litų įsigyta finansuojant Lietuvos mokslo tarybai, dar už 50 tūkst. litų mobiliųjų tinklų įrangos suteikė telekomunikacijų bendrovė „Tele2“.

Naująją VGTU Elektronikos fakulteto laboratoriją sudaro dvi dalys: mobiliojo ir išmaniojo bevielio ryšio tyrimams skirtos erdvės. „Tele2“ universitetui dovanota įranga leis studentams atlikti mobiliojo ryšio matavimus ir susipažinti su praktiniais įrangos veikimo principais.

Už Lietuvos mokslo tarybos paramą įsigyti matavimo prietaisai ir eksperimentiniai radijo siųstuvai / imtuvai leis studentams išbandyti jėgas kuriant ateities išmaniojo bevielio ryšio sprendimus.

VGТУ rinkosi Vilniaus miesto mokyklų vadovai

Kristina Buidovaitė

Gegužės 23-iają Vilniaus Gedimino technikos universitete rinkosi Vilniaus miesto mokyklų vadovai, sostinės savivaldybės Švietimo skyriaus atstovai, universiteto vadovybė. Susitikimo tikslas – aptarti aktualias ugdymo problemas, šiandienos ir rytdienos iššūkius. Bendrojo lavinimo ir aukštosios mokyklos surištos viena virve: jų tikslas – motyvuoti, sąmoningi, iniciatyvūs moksleiviai, būsimieji studentai ir ateities specialistai.

Pristatė universitetą

Susirinkusiuosius susipažinti su VGТУ ir padiskutuoti aktualiomis temomis pakvietusi Stojančiųjų priėmimo informavimo centro (SPIC) direktorė Valerija Bernotienė sakė: „Esame reiklūs: ir moksleiviams, kuriuos jūs mokote, ir tiems, kurie pasirenka studijas mūsų universitete. VGТУ – vienas geriausių technikos universitetų, tad labai svarbu, kokie stojantieji jį renka. Jūsų žodis labai svarbus ir abiturientui, kuris baigia mokyklą, ir dešimtokui, kuris renkasi dalykus, savo ateitį. Pasirinkdamas matematiką, fiziką, chemiją, jis nusprendžia ir visos Lietuvos ateitį.“

VGТУ rektorius Alfonsas Daniūnas sakė: „Tikrai džiaugiuosi matydamas jus čia, VGТУ. Mes turime tą patį tikslą – auklėti jaunąją kartą. Bet mes per mažai būname kartu, kad aptartume bendrus reikalus. Galbūt tai gera mūsų bendradarbiavimo pradžia.“ Rektorius pristatė VGТУ veiklą, pasiekimus, arba, kaip sakė A. Daniūnas, tai, kuo universiteto bendruomenė džiaugiasi, ir tai, dėl ko išgyvena.

VGТУ Kūrybinių industrijų fakulteto dekanas prof. habil. dr. Povilas Tamošauskas taip pat pasidžiaugė universiteto istorijoje unikaliu renginiu, kurio tikslas yra ne tik susipažinti su universitetu, bet ir išsamiau aptarti Vilniaus miesto švietimo sistemos problemas.

Ugdymo kokybės trūksta?

Konferenciją pradėjo Lietuvos edukologijos universiteto doc. dr. Ramutė Teresė Bruzgevičienė, palyginusi mokslininkės ir nepriklausomos Lietuvos mokyklos kūrėjos habil. dr. Meilės Lukšienės 1988 metais vadovaujamos darbo grupės suformuluotus pagrindinius Lietuvos švietimo reformos tikslus, tuo metu sukurta naująją švietimo viziją, kuri ir tapo pagrindu valsty-

bės švietimo reformos uždaviniais įgyvendinti, ir šiandien kuriamą švietimo kokybę.

Švietimo ir mokslo ministerijos Strateginių programų biuro vedėjo pavaduotoja dr. Rita Dukynaitė aptarė ugdymo kokybę Vilniaus mieste, pristatė IEA, Tarptautinės švietimo vertinimo asociacijos (angl. *International Association for the Evaluation of Educational Achievement*) TIMSS tyrimo, kuris Lietuvoje vykdomas jau penktą kartą, bei PIRLS, vykdomo trečią kartą, ketvirtokų ir aštuntokų skaitymo rezultatus. Specialistė lygino Vilniaus miesto ir kitų miestų bei kaimų situaciją. Remiantis tyrimo duomenimis, berniukų ir mergaičių mokymosi skirtumai vis ryškesni. Viena priežasčių – berniukams neįdomus ugdymo procesas. Be to, skelbia IEA tyrimo rezultatai, Vilniuje mokyklos labai skirtingos, kituose didmiesčiuose ugdymo įstaigos vienodesnės.

Rinktis nėra iš ko?

Seimo narys dr. Mantas Adomėnas kalbėjo apie ugdymo įvairovę, kurios, anot pranešėjo, vis dar trūksta. Užuo keitus sistemą, jis siūlė atlikti pamatuotus laipsniškus pokyčius atskirose srityse. Vieną jų – lituanistikos sritį – pristatė Lietuvos edukologijos universiteto doc. dr. Zita Nauckūnaitė.

„Vilniuje mes turime retą aplinką, kur galima ir, manau, būtina atverti kelią ugdymo formų įvairovei. Turime Vilniaus jėzuitų gimnaziją, Vilniaus licėjų, bet problema ta, kad realios ugdymo formų įvairovės ir jų konkurencijos kokybė nėra. Realų ugdymo formų įvairovę per dešimtmetį padėtų atsakyti į klausimą, kuris ugdymo metodas labiausiai pasiteisino, kuris metodas geriausiai derina tradiciją ir būtinas inovacijas XXI amžiuje. Tam yra galimybės dabartinėje švietimo sistemoje, trūksta tik politinės valios“, – sakė M. Adomėnas.

Apie bendradarbiavimą su VGТУ, įsisenėjusias ir sėkmingai sprendžiamas ugdymo problemas – interviu su Vilniaus miesto savivaldybės Švietimo skyriaus vedėju Džeraldu Dagiu.

Jūs minėjote, kad panaši konferencija, kurioje dalyvauja Vilniaus miesto švietimo įstaigų ir savivaldybės vadovai, jau vyko?

Vilniaus miesto savivaldybė yra pasirašiusi bendradarbiavimo sutartis su keliomis aukštosios mokyklomis. Šiuo metu pasirašomos bendradarbiavimo sutartys su kolegijomis. Pirmoji panašaus pobūdžio konferencija vyko Mykolo Romerio universitete, po to mes nutarėme patys kartu su universitetais organizuoti susitikimus su mokyklų vadovais. Būtent jie gali suteikti aktualiausia informaciją abiturientams. Be to, išgirsti pranešimai giliai paliečia pedagogikos dalykus: jos ištakas, reikšmę šiuolaikiniam ugdymui. Tokios konferencijos mums labai svarbios.

Koks pagrindinis bendradarbiavimo su VGТУ tikslas?

Su VGТУ pasirašyta strateginio bendradarbiavimo sutartis labai plati. Ji apibrėžia studentų praktiką, mokslinius tyrimus, kurie labai reikalingi sostinės infrastruktūrai: keliams, automobilių eismui ir pan. Iš tikrųjų strateginio bendradarbiavimo sutartyje apibrėžtas ir darbas su mokyklomis: šiam tikslui kai kuriose gimnazijose, vidurinėse mokyklose buvo įsteigtos VGТУ klasės.

Ar tokie mokyklų vadovų ir savivaldybių atstovų susitikimai aktualūs, sprendžiant svarbias ugdymo sistemos problemas?

Tokie susitikimai pirmiausia praplečia tiek mokyklų vadovų, tiek savivaldybės švietimo sistemos administracijos darbuotojų akiratį, konferencijoje aptarti teoriniai ug-

Vilniaus miesto mokyklų vadovai ir savivaldybės Švietimo skyriaus atstovai antrą kartą dalyvavo konferencijoje, skirtoje švietimo iššūkiams aptarti

Apsilankę mokyklų vadovai turėjo galimybę susipažinti su naujausia VGТУ laboratorijų įranga

dymo aspektai skatina susimąstyti, kaip būtų galima keisti praktinę veiklą.

Vilniaus miesto savivaldybės Švietimo skyriaus darbuotojų susitikimai su mokyklų vadovais vyksta kas mėnesį. Paprastai jie vyksta savivaldybėje. Pakviečiamas vienas pranešėjas, aptariama viena aktuali tema ir organizaciniai klausimai. VGТУ vyko daugiau teorinio pobūdžio konferencija. Tai paskutinis šių mokslo metų susitikimas. Laukia nemažai pamąstymų vasarai: kaip tobulinti mūsų veiklą, švietimo sistemą. Manau, tai turės naudos, susitikimas neliks be pėdsakų.

VGТУ klasės mokyklose yra naujas reiškinys?

Tai naujas reiškinys, kilęs po mūsų strateginės partnerystės sutarties pasirašymo. Kartu su VGТУ atstovais ir mokyklų vadovais buvo

aptarta, kuriose miesto vietose, kokio tipo mokyklose steigti VGТУ klases. Po pasitarimų jas įsteigėme ne vienoje mokykloje.

Konferencijoje išsakyta mintis, kad daugiau dėmesio mokyklose reikėtų skirti tiksliems mokslams.

Manau, kad visi mokslai turi būti vienodai svarbūs. Neturėtų būti dėmesio skiriama vien humanitariniams, socialiniams arba techniškesiems mokslams. Be to, jie susiję tarpusavyje. Inžineriniai mokslai turi ateitį Lietuvoje, juolab jei mes siekiame kurti ir diegti pažangias technologijas. Mano nuomone, netgi mechanikas, dirbantis automobilių servise, turi turėti inžinerinį išsilavinimą, nes technika nuolat tobulėja, todėl reikalauja specialių žinių ir pasirėngimo. Jau nekalbant apie mediciną ir kitas sritis, kurios reikalauja itin aukšto technikos mokslų išmanymo.

Mokytojų žodis, renkantis studijas, labai svarbus, todėl jiems svarbu domėtis aukštojo mokslo tendencijomis

AGAI aerodrome puikuoja 13-os mokomųjų orlaivių rikiuotė. Atlaikęs skepticizmo audras institutas į gyvenimą išleido daugiau nei 1 300 aukščiausios kvalifikacijos aviacijos specialistų

Antano Gustaičio aviacijos institutas minėjo veiklos dvidešimtmetį

Edita Jučiūtė

Gegužės 17 d. Kyviškių aerodrome 20-ąjį veiklos jubiliejų paminėjo Vilniaus Gedimino technikos universiteto Antano Gustaičio aviacijos institutas.

Vilniaus Gedimino technikos universiteto Antano Gustaičio aviacijos institutas vienintelis Lietuvoje rengia trijų pakopų aviacijos specialistus. Per savo veiklos dvidešimtmetį institutas išleido beveik 1 300 absolventų – lakūnų, skrydžių valdymo specialistų ir inžinierių. Ne viena studijų programa unikali, vienintelė Lietuvoje.

„Mes ne tik švenčiame jubiliejų, bet ir džiaugiamės, kad Antano Gustaičio aviacijos institutas šiandien išgyvena savo brandos laikotarpį. Iš esmės turime viską, ko reikia institutui. Parengėme studijų programas, specialistus, įsigijome modernią mokomąją įrangą, turime aerodromą, Civilinės aviacijos administracijos sertifikatus. Turime ir naujų siekių – pradedame treniruoklių ir laboratorijų korpuso projektavimo ir statybos darbus. Darbai vyksta ES struktūrinių paramos fondo lėšomis, turėtų būti atlikti iki 2014 metų pabaigos.

Mūsų laukia Kyviškių aerodromo rekonstrukcija. Projektavimas jau artėja prie pabaigos. Pribrendo ne tik Kyviškių aerodromo rekonstrukcija, bet ir poreikis baigti atnaujinti lėktuvų parką“, – sakė VGTU Antano Gustaičio aviacijos instituto direktorius prof. habil. dr. Jonas Stankūnas.

„Aviacija – tai ir valstybės prestižas, ir jos būtiniausių poreikių užtikrinimas. Lietuva visuomet garsėjo aukštos kvalifikacijos aviacijos specialistais ir tikėjimu, kad pasaulyje esame ne blogesni. Mes turime žinių ir patirties. Jei Lietuvoje nebū-

tų ruošiami aukštąjį išsilavinimą turintys aviatoriai, būtų didelė spraga aprūpinant specialistais karines oro pajėgas, valstybės sienos apsaugos tarnybą, oro navigacijos įmonę, privatų aviacijos sektorių ir visas kitas su aviacija susijusias institucijas. Jei neturėsime kvalifikuotų aviatorių, galime turėti moderniausią infrastruktūrą, moderniausius lėktuvus, bet visa tai bus beprasmiška“, – teigė prof. habil. dr. Jonas Stankūnas, kuriam renginio metu įteiktas prestižinis karo aviacijos Garbės ženklas „Plieno sparnai“.

Taip pat apdovanoti labiausiai institutui nusipelnę darbuotojai.

Savo pasirodymus institutui dovanojo Karinių oro pajėgų pučiamųjų orkestras, VGTU tautinių šokių ansamblis „Vingis“, Lietuvos aeroklubo nariai.

Su jubiliejumi institutą sveikino ne tik universiteto, bet ir aviacijos pasaulio bendruomenė, Lietuvos Respublikos Seimo, Krašto apsaugos, Susisiekimo, Švietimo ir mokslo ministerijų, Karinių oro pajėgų, Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos atstovai.

Prof. habil. dr. Jonui Stankūnui įteiktas prestižinis karo aviacijos Garbės ženklas „Plieno sparnai“

AGAI su jubiliejumi sveikino Švietimo ir mokslo ministerijos Studijų, mokslo ir technologijų departamento pavaduotoja Birutė Miškinienė

Su jubiliejumi institutą sveikino ne tik universiteto, bet ir aviacijos pasaulio bendruomenė

Renginyje dalyvavo Vyriausybės kancleris Alminas Mačiulis

Statybos srities problemas ir naujienas aptarė daugiau kaip 300 mokslininkų iš 24 valstybių

Mokslininkų įdirbio matas – sėkmingos konferencijos

Kristina Buidovaitė

Tarptautinių mokslo konferencijų organizatorių teigimu, kasmet ar kas kelerius metus organizuojamuose mokslo renginiuose mokslininkai ne tik dalijasi naujausiomis išvalgomis. Surengtas tarptautinis renginys didina universiteto prestižą, matomesni tampa mokslinių tyrimų rezultatai. Tokių tarptautinių konferencijų organizavimas – ne mažiau svarbus užmegztų aukštojo mokslo institucijų ir pačių mokslininkų ryšių patikrinimas. O garsūs vardai konferencijos programoje – savotiškas patvirtinimas, kad pasirinktas teisingas kelias.

11-osios tarptautinės konferencijos „Naujos statybinės medžiagos, konstrukcijos ir technologijos“ dalyvių pasveikino VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas

Netrūko mokslininkų iš užsienio

Gegužės 9–10 dienomis Vilniuje rinkosi geriausi Europos transporto specialistai – čia vyko aštuntoji tarptautinė konferencija „Transbaltica 2013“, skirta mokslo žinių diegimui transporto srityje. Konferenciją nuo 2001 metų organizuoja Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGTU) Transporto inžinerijos fakultetas.

Šiais metais transporto specialistai ne tik aptarė aktualius transporto srities klausimus, bet ir lankėsi įmonėje, kurioje restauruojami reti istoriniai automobiliai. Konferencijos dalyviai galėjo ne tik susipažinti su istorinių automobilių restauracijos technologijomis, bet ir pasigrožėti naujam gyvenimui prikeltomis istorinėmis transporto priemonėmis. Dar viena naujovė – šiemet konferencijos plenarinis posėdis pirmą kartą vyko VGTU centriniuose rūmuose, o ne Architektūros fakultete, kaip iki šiol.

Vienas konferencijos organizatorių VGTU Transporto fakulteto Trans-

porto technologinių įrenginių katedros vedėjas habil. dr. prof. Marijonas Bogdevičius pasidžiaugė gausia užsienio mokslininkų delegacija. Konferencijoje dalyvavo mokslininkų iš Lietuvos, Vokietijos, Šveicarijos, Lenkijos, Čekijos, Latvijos, Baltarusijos, Ukrainos, Jungtinės Karalystės ir kt. valstybių. Aktyviausi, anot prof. M. Bogdevičiaus, buvo Lenkijos mokslininkai.

Palaiko ryšius su kaimynais

Transporto inžinerijos fakultetas jau ne pirmus metus stiprina ryšius su Varšuvos technologijos universiteto Automobilių ir darbo mašinų bei Transporto fakultetais, Pramoninių motorizacijos institutu (PIMOT) Varšuvoje, Automobilių transporto institutu (ITS). Varšuvos technologijos universitete lankėsi nemažai VGTU doktorantų, kurie turėjo galimybę atlikti eksperimentus moderniose mokslinėse laboratorijose.

Su Varšuvos technologijos universitetu VGTU pasirašė bendradarbiavimo sutartį visomis kryptimis,

vykdo jungtinę Transporto inžinerijos mokslo krypties doktorantūrą. Jos užsienio partneris taip pat yra Kijevo nacionalinis universitetas.

Konferencijoje dalyvavęs Varšuvos technologijos universiteto prof. Zbigniew Lozia pristatė Lenkijoje sukurta simuliacinę vairavimo įrangą. Europos Sąjungos (ES) reikalavimai įpareigoja Lietuvos vairavimo mokyklas naudoti panašius vairavimo simulatorius, tačiau jie, patikino prof. M. Bogdevičius, šiuo metu yra per brangūs. Su tokiu simulatoriumi galimybę dirbti rengiant disertaciją turėjo VGTU Transporto inžinerijos fakulteto Automobilių transporto katedros lektorius dr. Jurijus Zaranka.

Varšuvos technologijos universiteto mokslininkai pakviesti dažniau dalyvauti vertinant VGTU parengtas disertacijas bei mūsų universiteto disertacijų gynimo tarybose.

Tikimasi didesnio finansavimo

Laukiama 2014–2020 metų Europos Sąjungos mokslinių tyrimų ir inovacijų programa „Horizontas

2020“, anot habil. dr. prof. M. Bogdevičiaus, yra puiki galimybė gauti paramą svarbiems moksliniams tyrimams. Bendradarbiavimu suinteresuoti į konferenciją atvyko mokslininkai iš Ukrainos, Lenkijos, Slovakijos. Habil. dr. prof. M. Bogdevičius tikisi bendradarbiauti ir su Baltarusija bei Latvija. VGTU doktorantė Kateryna Krayushkina gynėsi daktaro disertaciją tema „Asfalto dangų su šlakais savybių įtaka automobilių transporto ir kelių eksploataciniams rodikliams“. Prof. dr. Juris Smirnovs iš Rygos technikos universiteto pirmą kartą pakviestas dalyvauti disertacijos gynimo taryboje.

Sudomino automobilių gamintojus

VGTU Transporto inžinerijos fakulteto Transporto vadybos katedros doktorantas Aurimas Vilkelis rengia disertaciją tema „Paskirstymo tinklo, apjungiant automobilių gamintojų tiekimo kanalus, optimizavimas“. Jis siūlo sujungti į vieną tinklą Europos automobilių gamintojus ir optimizuoti krovinį paskirstymą. A. Vilkelis Lietuvoje sutiko į konferenciją „Transbaltica“ atvykusį prof. Ulrichą Aloisą Weidmaną iš Ciuricho. Šveicarijos universitete anksčiau lankėsi ir A. Vilkelis. Jame doktorantas galėjo naudotis moderniomis simuliacinėmis sistemomis, kuriomis pavyko suprojektuoti Lichtenšteino vietinio susisiekimo šviesoforų tinklą ir jo darbo ciklus.

Pasaulinio garso profesoriui U. Weidmanui, anot A. Vilkelio, didžiausią įspūdį mūsų šalyje paliko apsilankymas VGTU Gelžbetoninių

Susidomėjimas didelis

Gegužės 16–17 dienomis Vilniuje vyko ir 11-oji tarptautinė konferencija „Naujos statybinės medžiagos, konstrukcijos ir technologijos“. Tarp mokslininkų konferencija geriau žinoma anglišku pavadinimu – „Modern Building Materials, Structures and Techniques“. Šią tarptautinę mokslo konferenciją nuo 1991-ųjų organizuoja VGTU Statybos fakultetas kartu su Lietuvos ir užsienio partneriais: Europos statybos inžinierių taryba (ECCE), Europos statybos inžinerijos fakultetų asociacija (AECEF), Tarptautinės tiltų ir konstrukcijų inžinerijos asociacijos (IABSE) Lietuvos grupė, Europos operacinių tyrimų draugijų asociacijos EWG-ORSDC grupė, Lietuvos mokslų akademija.

Pastaruoju metu konferencija organizuojama kas trejus metus. Šiais metais konferencijoje dalyvavo daugiau kaip 300 mokslininkų iš 24 valstybių. Gausiausi, anot Statybos fakulteto prodekaną dr. Lino Juknevičiaus, buvo Lenkijos mokslininkai, taip pat latviai, čekai, vokiečiai ir austrai. Tarp konferencijos dalyvių buvo nemažai mokslininkų ir iš tolimų šalių: Japonijos, JAV, Australijos.

Bendradarbiavimas duoda rezultatų

Konferencijos tematika apėmė beveik visą statybos inžinerijos mokslo krypties tyrimų spektrą. Vis dėlto pagrindinės konferencijos tematikos išliko tradicinės: statybinės medžiagos ir jų technologijos, inovatyvūs gelžbetoninių, metalinių ir kompozitinių konstrukcijų bei til-

Tarptautiniai kolokviumai suvienijo Vokietijos, Lietuvos ir Lenkijos mokslininkus: prof. habil. dr. Friedel Peldshus, prof. habil. dr. Edmundas Kazimieras Zavadskas ir prof. habil. dr. Oleg Kapliński

šalių, prestižas įstaigai“, – dėstė VGTU Statybos fakulteto atstovas.

Didesnės šalys, L. Juknevičiaus teigimu, mažiau linkusios į tarptautiškumą. Lenkijoje konferencijos paprastai organizuojamos lenkų kalba, Rusijoje – rusų, Vokietijoje – vokiečių ir pan. Lietuvoje jau ne vienerius metus konferencija vyksta tik anglų kalba.

Konferencijos leidiniams patekti į tarptautines duomenų bazes kasmet tampa vis sunkiau.

Dėl šios priežasties šiemet konferencijos straipsnių rinkinys išleistas vienoje žinomiausių tarptautinių leidyklų – „Elsevier“, specialiai kon-

ferencijos nariai, ar dalyvauja žinomi konkrečios mokslo srities specialistai ir t. t.

Taigi, komentavo VGTU mokslininkas, be asmeninių pažinčių ir nuolatinio bendradarbiavimo su užsienio partneriais išsiversti sunku. Šiais metais į konferenciją skaityti kviestinių pranešimų sutiko atvykti nemažai tarptautinių pripažinimą pelniusių ir visame pasaulyje žinomų mokslininkų bei profesionalų. Konferencijos prestižą taip pat didina ir gausus mokslinis komitetas, kuriame yra nemažai tarptautiniu mastu žinomų statybos inžinerijos srities mokslininkų.

pristatyti pasiekti rezultatai ir ateities projektai.

Tarptautiniai kolokviumai organizuojami kas antrus metus. Jų metu vis kitoje šalyje aptariamose skirtingose su statybos sektoriaus subalansuotą vystymu susijusios problemos.

Pirmasis kolokviumas įvyko dar 1986-aisiais, Leipcige, susibūrus iniciatyvinei darbo grupei, kurios nariai tuo metu buvo prof. habil. dr. K. Fiedler; prof. habil. dr. Friedel Peldshus iš Leipcigo taikomųjų mokslų universiteto ir prof. habil. dr. Edmundas Kazimieras Zavadskas. Nuo 1989-ųjų šioje mokslinė-

Aktyviausi tarptautinės konferencijos „Transbaltica 2013“ dalyviai – Lenkijos mokslininkai

ir mūrinių konstrukcijų laboratorijoje, Lietuvos geležinkelių muziejuje ir Eismo valdymo centre.

Prof. M. Bogdevičius tikisi tolesnio bendradarbiavimo su prof. U. Weidmanu, kuris netgi suiktų priimti VGTU doktorantus penkių mėnesių stažuotei. A. Vilkelis, stažavęs Šveicarijoje, teigė, kad Šveicarijos studijų sistemoje save realizuoti nėra lengva, nors galimybės ten labai didelės. „Svarbu būti motyvuotam ir žinoti, ko nori“, – atkreipė dėmesį VGTU doktorantas.

Konferencijoje mokslininkai dirbo keturiose sekcijose. Visi skaityti pranešimai išleisti atskiru moksliniu leidiniu „Transbaltica 2013“ – jame publikuotas 61 straipsnis, iš kurių daugiau nei trečdalis parašė Lietuvos mokslininkai. Bendras konferencijos dalyvių skaičius – 178.

tų skaičiavimo ir projektavimo metodai, konstrukcijų optimizacijos metodai, geotechnika, statybos technologijos ir vadyba, pastatų informacinės sistemos, nekilnojamojo turto vadyba.

„Mes organizuojame renginį ir išleidžiame recenzuotą mokslinį leidinį, kuris įtraukiamas į tarptautines duomenų bazes, kas mokslininkams šiandien labai aktualu“, – VGTU Statybos fakulteto organizuojamos konferencijos privalumus vardijo dr. L. Juknevičius. „Ne paslaptis, kad mokslo žurnale išspausdinti publikaciją gali užtrukti iki dviejų metų, o konferencijoje gali būti pristatyti patys naujausi tyrimų duomenys. Be to, dalyvavimas konferencijoje turi ir daugiau privalumų – tai naudingų ryšių užmezgimas, bendravimas su kolegomis iš kitų

ferencijoms skirtame leidinyje „Procedia Engineering“.

Tarptautinės leidyklos prestižas konferencijos straipsnių rinkiniui turėtų padėti greičiau patekti į pripažintas tarptautines duomenų bazes.

Konkurencija nuolat didėja

Šiuo metu pasaulyje organizuojama daugybė mokslinių konferencijų, konkuruojančių tarpusavyje dėl mokslininkų dėmesio. Mokslininkai, anot dr. L. Juknevičiaus, prieš apsispręsdami dalyvauti konkrečioje konferencijoje, vertina, kur ji vyksta, kur bus išleisti ir į kias tarptautines bazes įtraukti konferencijos straipsniai, koks konferencijos prestižas, kas ją organizuoja, kas yra konferencijos mokslinio ko-

Konferencijoje mokslininkai dirbo keturiose sekcijose

Vilniuje – penktą kartą

Gegužės 15-ąją Vilniuje vyko VGTU Statybos fakulteto Statybos technologijos ir vadybos katedros organizuotas 14-as tarptautinis Vokietijos–Lietuvos–Lenkijos kolokviumas „Inovatyvių sprendimų taikymas statybos technologijoje ir valdyme“, kurio metu vyko ir EURO darbo grupės „OR in Sustainable Development and Civil Engineering“ narių susitikimas.

Kolokviume ir EURO darbo grupės ORSDCE susitikime dalyvavo apie 30 dalyvių iš Lenkijos, Vokietijos, Slovėnijos, Kroatijos, Lietuvos ir Latvijos.

Renginyje aptartas Vokietijos, Lietuvos, Lenkijos mokslo centrų bendradarbiavimas mokslo ir studijų srityse. Specializuotoje sekcijoje

je veikloje dalyvauja ir prof. habil. dr. Oleg Kapliński.

Vilniuje tarptautiniai kolokviumai vyko 1991, 1997, 2001 ir 2009 metais. Šio ilgus metus trunkančio tarptautinio bendradarbiavimo rezultatas – publikuoti mokslo straipsniai, sukurti nauji metodai, užsienio leidyklose išleistos monografijos, apgintos disertacijos, publikuojami citavimo rodiklius turintys mokslo žurnalai, vykdomi mokslo ir studijų projektai.

14-o tarptautinio Vokietijos–Lietuvos–Lenkijos kolokviumo metu už 33 metų aktyvią ir produktyvią mokslinę veiklą trijuose akademiniuose centruose Vokietijoje, Lietuvoje ir Lenkijoje buvo apdovanotas Vilniaus Gedimino technikos universiteto prof. habil. dr. E. K. Zavadskas.

Apie tai, kas vienija lietuvius čia ir už Atlanto

Dr. Jokūbas Žiburkus: „Lietuvoje universitetai aktyviai palaiko ryšius su Europos universitetais, bet dar trūksta ryšių su Amerikos universitetais“

Gegužės 21 dieną VGTU lankėsi patyrusių energetikos specialistų delegacija iš JAV Hiustono universiteto. Svečiai ne tik susipažino su Lietuvos energetikos sektoriumi ir verslo aplinka, investavimo sąlygomis. Šis apsilankymas – tam tikras VGTU bendruomenės ir Hiustono universiteto ryšių sutvirtinimas.

VGTU lankėsi ir mokslų daktaras Jokūbas Žiburkus, Hiustono (JAV) universiteto Biologijos ir biochemijos departamente turintis savo tyrimų laboratoriją. Būtent Jokūbas Žiburkus tapo tuo žmogumi, kuris ėmėsi stiprinti abiejų šalių aukštųjų mokyklų bendradarbiavimą.

Ar Jūs dažnas svečias Lietuvoje?

Atvažiuoju kartą arba du per metus, kartais netgi dažniau.

Paskutiniu metu Lietuvoje dažniausiai lankausi darbo reikalais, stiprinant ryšius tarp Vilniaus Gedimino technikos ir Hiustono universitetų (UH). Hiustono universitetas yra pasirašęs memorandumą ir su Vilniaus universitetu (VU) bei Lietuvos sveikatos mokslų universitetu.

Liepą į Lietuvą atvyksiu atostogauti su šeima. Mano svajonė – kiekvienais metais aplankyti vis kitą pasaulio šalį. Bet dėl ryšių Lietuvoje tam laiko vis pritrūksta.

Su Lietuva Jus sieja ir Lietuvos neuromokslų asociacija (LNA) – Jūs esate jos valdybos narys.

Su asociacijos nariais nuolat palaikau ryšį. Paskutiniaisiais metais dėl laiko stokos – skaitomų paskaitų ir Hiustono universitete atliekamų tyrimų – negalėjau dalyvauti LNA renginiuose, tačiau aktyviai dalyvauju priimančią daugumą sprendimų. Pavyzdžiui, apsisprendžiant dėl stipendijų, skirtų studentams pristatyti savo darbus užsienyje.

Jūs tapote savotišku Vilniaus Gedimino technikos universiteto ir Hiustono universiteto bendradarbiavimo ambasadoriumi.

Ryšiai su Lietuva prasidėjo nuo VU ir tuomet dar Kauno medicinos universiteto. Kartu su Vilniaus universitetu 2011-aisiais suorganizavome pirmąją Neuromokslų vasaros mokyklą, kuri buvo labai populiari, pritraukė ne tik daugiau nei keturiasdešimt bakaluro, magistrantūros pakopos studentų, bet ir doktorantų bei neurologų rezidentų.

2012-ųjų kovo mėnesį Švietimo ir mokslo ministerija suorganizavo kelionę į JAV, kurioje dalyvavo dauguma universitetų rektorių. Kelionės tikslas – užmegzti ryšius su JAV universitetais. Lietuvoje universitetai aktyviai palaiko ryšius su Europos universitetais, bet galbūt dėl atstumo ar jungiančio žmogaus nebuvimo trūksta ryšių su Amerikos universitetais.

Tuomet delegaciją prikalbėjome atvažiuoti į Hiustono universitetą. Bendradarbiaujant ypač talkino Lietuvos Respublikos ambasados Vašingtone ambasadorius J. E. Žygimantas Pavilionis ir jo pavaduotojas Simonas Šatūnas. Jis ypač

daug prisidėjo skatinant Lietuvos universitetus bendradarbiauti su JAV.

2012-ųjų rugsėjį Hiustono universitetas ir VGTU pasirašė memorandumą, kuriuo universitetai įsipareigojo aktyviai bendradarbiauti mokslo ir studijų srityse. Man labai džiugu, nes mes pradėjome bendradarbiauti prieš metus. Po mažiau nei metų jau esame čia.

Ką Jūs pats žinojote apie VGTU?

Aš domėjausi VGTU veikla ir pasiekimais. Tiesiog kurį laiką artimesni ryšiai mane siejo su VU. Mano tėvai studijavo šiame universitete, aš pats baigęs vidurinę mokyklą įstojau į VU Medicinos fakultetą, tačiau jame nesimokiau, nes išvažiavau į JAV.

VU kieme žaisdavau futbolą, nes gyvenau šalia Medicinos fakulteto. Medicinos fakulteto dekanė, nenorėdama, kad prarasčiau ryšį su Lietuva, buvo pakvietusi mane skaityti paskaitas.

Kokia šiandien neuromokslų padėtis Lietuvoje?

Mes turime kuo didžiulius. Tiesiog kol kas neuromokslas Lietuvoje nėra pakankamai žinomas ir finansuojamas, bet yra keletas labai gerų laboratorijų. Jos bendradarbiauja su geriausiomis JAV, Anglijos ir kitų Europos šalių laboratorijomis. Yra stiprus potencialas, kurį reikėtų vystyti, daugiau finansuoti ir pristatyti visuomenei.

Lietuvai tas bus labai aktualu. Neurodegeneracinių ligų, viena jų Alzheimerio liga, skaičius auga. Lietuvos gyventojai senėja, jaunų žmonių mažėja, ateityje susidursime su Alzheimeriu, su kuriuo šiuo metu kovoja JAV.

Laikas akcentuoti neuromokslą ir nanotechnologijų svarbą neuromokslui, diagnozuojant ir gydant neurodegeneracines ligas.

Kodėl pasirinkote studijas ir darbą Hiustono universitete?

Niekada neplanavau pasilikti Amerikoje. Tiesiog viskas taip susiklostė. Baigiau doktorantūros studijas.

Metų rezultatai neprasti

2012-ųjų rugsėjį Vilniaus Gedimino technikos universitete (VGTU) vyko prof. Ratindro N. Bosės (Rathindra N. Bose) paskaita „Geriausios praktikos komercializuojant universiteto sukurtas technologijas rinkoje“ (angl. *Best Practices to Commercialize University Technology to Market Place*). Paskaitos metu prof. R. N. Bosė dalijosi gerąja JAV universiteto patirtimi, įgyta komercializuojant įvairių sričių mokslinių veiklų rezultatus, kas ypač aktualu vadybos, ekonomikos, inžinerijos ir bioinžinerijos sričių studentams ir dėstytojams.

Profesorius R. N. Bosė atrado naują priešvėžinių medžiagų grupę ir už tai bei kitus mokslinius,

Dr. Jokūbas Žiburkus pasakoja, kad Hiustono lietuvių bendruomenė labai aktyvi. „Mūsų yra apie 200 žmonių. Į didžiausią bendruomenės organizuojamą renginį per Kūčias susirenka daugiau nei 100“, – sako mokslininkas

Tuomet planavau grįžti į Lietuvą, tačiau sulaukiau pasiūlymo dirbti viename geriausių universitetų.

Galima sakyti, Hiustone atsiradau dėl žmonos šeimos, kuri gyvena netoli šio miesto.

Niekada neplanavau pasilikti Amerikoje. Tiesiog viskas taip susiklostė. Baigiau doktorantūros studijas. Tuomet planavau grįžti į Lietuvą, tačiau sulaukiau pasiūlymo dirbti viename geriausių universitetų.

Mano žmona gavo darbą Hiustone, todėl persikėlėme į jį. Aš taip pat gavau darbą Hiustono universitete.

Gauti JAV pilietybės niekuomet neskubėjau. Tik po daugelio metų

vedybų susimąsčiau apie tai, kad jei mano šeima ten, būtų gerai turėti tuos pačius pasus, nes nežinia, kas gali nutikti keliaujant ir pan.

Jūs esate Hiustono lietuvių bendruomenės skyriaus primininkas. Ar aktyvi lietuvių bendruomenė?

Hiustono lietuvių bendruomenė labai aktyvi. Mūsų yra daugiau nei 80 šeimų, t. y. apie 200 žmonių. Į didžiausią bendruomenės organizuojamą renginį per Kūčias susirenka daugiau nei 100 žmonių. Organizuojama keletas renginių, skirtų bendruomenei, kiekvienais metais vyksta kultūrinis ar muzikos renginys, atviras visam miestui.

Mes turime šeštadieninę mokyklėlę „Saulė“, mokytoja moko

įvairaus amžiaus, skirtingų gebėjimų vaikus lietuvių kalbos. Mes, lietuviai, bendraujame beveik kiekvieną savaitgalį.

Prie bendruomenės veiklos aktyviai prisideda Lietuvos garbės konsulas Viljamas Altmanas (*William Altman*) kartu su žmona Danguole Špakevičiūte. Lietuvių bendruomenės nariai – nuo kūdikių iki „dipukų“ (angl. *Displaced Persons*).

Hiustono krepšinio komandoje „Rockets“ žaidžia krepšininkas Donatas Motiejūnas. Jo buvimas labai pradžiugino. D. Motiejūnas buvo susitikęs su Hiustono lietuviais.

Ambasada taip pat labai padeda mūsų bendruomenei. Nors ji ir nedidelė, bet pats Hiustono miestas – ketvirtas pagal dydį. Tai – energijos gysla, vienas biotechnologijos centrų.

Siamas (Niladri Syam). Svečias iš JAV skaitė paskaitas apie tai, kaip progresyvios įmonės šiandien dirba su klientais, kartu kurdamos produktų dizainą, inovacijas, naujas technologijas ir kt.

2013-ųjų kovo 3–9 dienomis VGTU Verslo vadybos fakultete (VVF) viešėjo vizituojantis dėstytojas iš Hiustono universiteto (JAV) dr. Rodžeris Bleiknis (Roger Blakey). Svečias iš JAV su studentais dalijosi tarptautinių santykių srities žiniomis.

2013 metų gegužę Vilniaus Gedimino technikos universiteto Verslo vadybos fakultete lankėsi ir Hiustono universiteto Vadovų magistrantūros (EMBA) studentai. Delegacijos nariai studijuoja Hiustono uni-

versiteto Verslo mokyklos Vadovų magistrantūroje ir sukaupę maždaug 14 metų vadovavimo patirtį atstovauja tokioms įmonėms kaip „British Petroleum“, „Chevron“, „Exelon Energy“, „EDP Renewables“ ir kt.

Energetikos specialistų delegacija Lietuvoje apsilankė Prezidentūroje, kur susitiko su prezidentės patarėju Gediminu Vaitkevičiumi, ambasadoriumi ypatingiems pavedimams Dainiumi Petru Kamaičiu, banko „Swedbank“ vyriausioju ekonomistu Nerijumi Mačiuliu. Vizito metu jų laukė apsilankimai Lietuvos įmonėse – „Lietuvos geležinkeliai“, „Precizika“, „Fortum Heat Lietuva“, „Mestilla“, LKAB „Klaipėdos Smeltė“ ir kt.

Vaidotas Lukošius: „JAV ir Lietuvoje didelių skirtumų reklamoje, nėra. Rinkodaros principai yra tokie patys“

Gegužės pabaigoje VGTU Verslo vadybos fakulteto magistrantams paskaitų ciklą skaitė doc. Vaidotas Lukošius (Tenesio valstijos universitetas, JAV). Nepaisant įtempto paskaitų grafiko, mokslininkas sutiko atsakyti į keletą klausimų apie studijas JAV ir rinkodaros šioje šalyje subtilybes.

Kokios aplinkybės Jus, rinkodaros specialistą, atvedė skaityti paskaitų į VGTU?

1996 metais VGTU baigiau inžinerijos bakalauro studijas. Laikei bėgant, pamažu keičiau studijų kryptį. 2003-aisiais JAV, Naujosios Meksikos valstijos universitete, apsigyniau disertaciją verslo administravimo tema.

2012 m. vasarą lankiausi Lietuvoje, perėjau savo *Alma Mater* koridoriais, susitikau su savo buvusiais dėstytojais ir universiteto tarptautinių ryšių prorektore Asta Radzevičiene. Ji ir pasakė, kad Švietimo ir mokslo ministerija skiria lėšų pritraukti išvykusius lietuvius atgal į šalį. Sutarėme, kad 2013 metų pavasario pabaigoje skaitysiu paskaitų ciklą. Dirbu Tenesio valstijos universitete, todėl atvykti galėjau tik pasibaigus šios aukštosios mokyklos mokslo metams. Vilniuje buvau gegužės 20 dieną, dėstyto mo kursas buvo intensyvus ir truko 1 savaitę. Dėstiau verslo vadybos magistrantams, studijuojantiems anglų kalba, įvadą į amerikiečių rinkodarą, jos ypatumus. Turėjau 13 studentų, talkino kolega dr. Nikolaj Ambrusevič.

Ir kokie yra svarbesni amerikiečių rinkodaros ypatumai?

Pažvelgus į aplinką JAV ir Lietuvoje, didelių vizualių skirtumų, pavyzdžiui, reklamoje, nėra. Rinkodaros principai yra tokie patys. Skirtumai ryškiau skleidžiasi tik specifinėse sferose. Amerikos masteliai didesni – čia yra daugiau kaip 300 milijonų gyventojų, daug didesnė rinka ir dydžio suvokimas. Eilinis vartotojas to nepastebi ir apie tai negalvoja. Dėstyti specifinius dalykus, t. y. logistiką, krovininių pervežimą, santykinai sunku – tai nematomos rinkodaros dalys, palyginti su reklamos ar vartotojų elgsenos suvokimu. Lietuvos rinkoje gana mažai konkuruojančių įmonių. Vartotojiškų prekių pasiūla taip pat yra kitokio tipo, ji šiek tiek siauresnė. Amerikos įmonėse labiau galvojama apie konkurencingumą pasauliniu lygmeniu. Lietuvoje maža rinka neleidžia

firmai „sprogti“ ir išsiti į pasaulinę rinką. Tai pavyksta tik atskiroms įmonėms. Rinkos dydis nulemia ir gamintojų mąstymą, pasaulio pajautimą, verslo filosofiją.

Jums, dėstytoju, kokį rinkodaros supratimą norisi studentams perteikti?

Kiekviena švietimo sistema turi savų ypatumų. Amerikoje siekiama, kad studentai, dar besimokydami aukštojoje mokykloje, žinias galėtų pritaikyti praktikoje. Lietuvoje tikrai gerai perteikiamas teorinis pagrindas, o JAV stengiamasi surasti aukso viduriuką tarp teorijos ir praktikos.

JAV dauguma studentų dirba ir mokosi. Tik apie pusę reikiamų lėšų mūsų universitetas gauna iš valstijos biudžeto. Tai reiškia, kad studentams reikia mokėti už studijas. Už studijas nemoka, gauna stipendijas ar kitokią finansinę paramą tik apie 10–15 proc. studentų. Kitiems tenka dirbti arba imti paskolas. Tenesio valstijos universitete beveik visi magistrantai moka už studijas visą kainą. Paėmusieji paskolas, vėliau jas turi gražinti.

Studijos galbūt šiek tiek ir nukenčia, nes studentas į universitetą atvyksta po darbo. Paskaitos Tenesio valstijos universitete magistrantams vyksta nuo 17.30 iki 20.30 val. Reikėtų atskirti du dalykus: atvykimą į paskaitas ir dalyvavimą jose. Ateiti į paskaitą gali bet kas, net ir mano močiutė, o dalyvavimas paskaitoje reiškia valingas studento pastangas, siekiant žinių. Studentai ne sėdi ir klausosi, o prisideda prie paskaitos vedimo, pagrįstai samprotauja, rengia prezentacijas. Pažymį gauna studentas, o ne dėstytojas. Na, bet semestro pabaigoje studentų esu įvertinamas ir aš...

Mano paskaitose dalyvauja ir universiteto darbuotojai, siekiantys magistro laipsnio, ir valstybinių institucijų darbuotojai, ir vietiniai ar atvykę iš kitų šalių verslininkai. Studentų įvairovė paskaitoms suteikia gyvybingumo, skatina diskusijas, nes profesiniai reikalai aptariami iš įvairių pozicijų, kurias nulemia skirtinga darbo patirtis. Amerikoje tik doktorantai rašo rašto darbus (disertacijas), bakalaurantams ir magistrantams nėra baigiamųjų rašto darbų ar žodinių egzaminų. Pa(s)iteisinama tuo, kad savo tiesioginiame darbe verslininkai mokslo darbų nerašo. Regis, dar 2000 metais JAV magistrantai turėjo egzaminą žodžiu, bet šios praktikos buvo atsisakyta. Kad gautų diplomą,

Doc. Vaidoto Lukošiaus teigimu, Nešvilis nėra toks patrauklus dabartiniais lietuvių išeiviams, kaip Čikaga ar Niujorkas. „Esame, berods, šeši tikri lietuviai, atvykę pastaraisiais metais, susiburiame per tautines ir valstybines šventes“, – apie lietuvių gyvenimą už Atlanto pasakoja pašnekovas

socialinių mokslų (ypač verslo srities) studentas turi surinkti 36 kreditus (12 teminių paskaitų).

Lietuvoje aktyviai keliama lyčių lygių galimybių įvairiose srityse tema. Ar Tenesio valstijos universitete merginos studijuoja rinkodarą?

Taip, merginos ir moterys sudaro apytikriai 60 proc. studentų, pasirinkusių rinkodarą. Daktaro laipsnį rinkodaros srityje moterų turi mažai, daugumą sudaro vyrai. Šiaip lyties aspektas universitete nesureikšminamas.

Ko palinkėtumėte studijuojantiems rinkodarą, kokiems iššūkiams reikia pasiruošti?

Tenesio valstijos universitete visi dvejus metus mokosi tų pačių bend-

rijų dalykų, specializaciją renkasi tik II kurso pabaigoje. Savo naujų studentų klausiu: „Ar tikrai norite gilintis į rinkodarą? Paklauskite mano vienos paskaitos ir nuspręskite, ar tikrai norėsite tuo užsiimti savo didžiąją gyvenimo dalį...“ Kiekvienas turi rasti savo kelią. Ir mano gyvenimas taip klostėsi, kad įvairiausių aplinkybių mėtomas nutolau nuo statybos reikalų. Pakrypau socialinių, „minkštųjų“ mokslų linkme (psichologija ir pan.). Visko aprėpti neįmanoma, reikia rinktis tai, kas patinka.

Įsivaizduokite tokį pasiūlymą: „Jūs gausite milijoną, bet privalėsite dirbti dykai. Ką norėtumėte daryti likusį savo gyvenimą? Gal norėtumėte rašyti knygas? Tai būkite rašytoju dabar, o ne laukite, kol kas pasiūlys milijoną.“

Nėra reikalo dirbti nemėgstamą darbą. Profesijos pasirinkimo tema pastebėčiau: jei nesi nieko pardavęs, bent dantų krapštuko, nesirink rinkodaros, nes tikrai nebūsi geras rinkodaros specialistas. Norint parduoti, reikia bendravimo įgūdžių, reikia suprasti vartotojų poreikius.

Šių dalykų išmokyti sunku, reikia prigimtinių gebėjimų. Parduoti savo profesinius gebėjimus ir žinias turi mokėti net mokslininkai. Savęs, savo pasiekimų pristatymas – jau rinkodara. Norime to ar ne, visi save reklamuojame ir ką nors pardavinėjame.

Net dėstytojas „pardavinėja“ studentams tam tikras teorijas – jis turi auditoriją įtikinti, kodėl būtent tomis teorijomis verta vadovautis.

Ar verslo etika svarbi JAV?

Konkurencija tam tikrose srityse (pavyzdžiui, kosmetikos versle) yra labai aštri. Verslo etikos paže-

dimų pasitaiko visame pasaulyje. Amerikoje verslininkai ginčus aiškina teisme. Jei meluosi vartotojams, tai greitai išaiškės. Negalima orientuotis į trumpalaikius santykius su klientais, neva parduosiu prastą automobilį ir dingsiu, kas mane suras?..

Tai jau tolygu sukčiavimui. JAV puoselėjami ilgalaikiai santykiai su klientais, ieškoma naujų aptarnavimo formų, remiamasi „šeimos psichologijos“ modeliu. Klientas – kaip artimas šeimos narys, apie kurio poreikius, norus žinoti stengiamasi kuo daugiau.

Ar Nešvilyje (angl. Nashville), kur yra įsikūręs Tenesio valstijos universitetas, lietuvių bendruomenė gausi?

Nešvilis – Tenesio valstijos sostinė (nuo 1843 metų) – nėra toks patrauklus dabartiniais lietuvių išeiviams, kaip sakyme Čikaga ar Niujorkas. Esame, berods, šeši tikri lietuviai, atvykę pastaraisiais metais, susiburiame per tautines ir valstybines šventes.

Tenesio valstija nėra populiari tarp imigrantų – paprasto rankų darbo čia nereikia. Valstijoje plėtojamos medicinos technologijos, elektronika, labai plati paslaugų sfera.

Į valstiją atvyksta tie imigrantai, kurie nori imtis smulkaus verslo ar dirbti aptarnavimo sferoje. Kiekviena valstija laikosi savo filosofijos, kuria linkme nori plėtotis. Tenesio valstija nėra dosni ypač nelegaliems imigrantams, jų nesistengia pritraukti.

Kalbėjosi
Kristina Buidovaitė,
Ridas Viskauskas

Studentų geodezininkų veikloje telpa ir rimti projektai, ir lenktynės autostopu

Ridas Viskauskas

„Smažu, kad atvykote ir pristatėte geodezijos specialybę, o kartu ir praplėtėte akiratį, nes iki šiol nežinojau, kad yra toks geodezijos mokslas“, – toks vienoje mokykloje išgirstas pasakymas nuste- bino Lietuvos jaunųjų geodezininkų klubo laikinąją vadovę Godą Kvaraciejūtę. Pernai kartu su Aplinkos inžinerijos fakulteto Studentų atstovybe klubo nariai, siekdami pristatyti geodezininkų specialybę, aplankė Marijampolės mokyklas. „Norime būsime studentus sudominti geodezijos ir kitais inžineriniais mokslais, nes inžinierių šiuo metu trūksta“, – sako Aplinkos inžinerijos fakultete studijuojanti Goda Kvaraciejūtė, patikinusi, kad geodezininko profesija tikrai nėra nuobodi, o ir patys klubo nariai gyvena įdomų, rimtų projektų ir studentiško džiaugsmo kupiną gyvenimą.

Kokia jūsų klubo istorija? Kokius žmones jis vienija?

Mintis įkurti klubą kilo Donatui Gimbutui, kuris jau baigė studijas VGTU. Vėliau Karolis Navikas, dabar III k. studentas ir tikrasis LJGK prezidentas, sugalvojo klubą atgaivinti ir, suvienijęs grupelę aktyvių jaunuolių, pradėjo plėtoti klubo veiklą. Klubas vienija studentus, studijuojančius geodezijos specialybę. Dažnai sulaukiame laiškų iš kitų aukštųjų mokyklų (pavyzdžiui, Antano Stulginskio universiteto arba iš Vilniaus technologijų dizaino ir kolegijos) studentų, kurie nori prisijungti prie mūsų klubo veiklos.

Į klubą gali įstoti visi besidomintys geodezija (studentai ir dirbantys asmenys), norintys prisidėti prie klubo veiklos. Vienijame žmones, kuriems įdomi geodezijos specialybė. Stengiamės visapusiškai bendradarbiauti su geodezinėmis įmonėmis,

mis, įgyvendinti bendrus projektus, rūpinamės geodezininkų interesais, siekiame informuoti studentus apie naujus prietaisus, rengiame jų pristatymus.

Narių skaičių klube sunku įvardyti, jis nuolat kinta. Siekiame, kad visi nariai prisidėtų prie klubo veiklos, tačiau yra tokių, kurie įstoja, bet vėliau nerodo iniciatyvos, tad lyg ir negalime laikyti jų tikrais klubo nariais.

Ar kiekvienais metais organizuojate nuotraukų konkursą „Aš ir geodezija“? Kaip jis rengiamas? Kas vertina atsiųstus darbus? Koks atsiųstų nuotraukų likimas?

Nuotraukų konkursą sugalvojome prieš metus. Konkursas sulaukė didelio dalyvių dėmesio, manome, kad rengsime jį ir šiemet. Dalyviai siuntė mums nuotraukas, kurias

„Nežinojau, kad yra toks geodezijos mokslas“, – toks vienoje mokykloje išgirstas pasakymas paskatino Godą Kvaraciejūtę populiarinti geodezininko specialybę

skelbėme socialiniame tinklalapyje Facebook. Visą konkurso laiką buvo galima balsuoti už patinkančias nuotraukas, 3 daugiausia balsų surinkusios nuotraukos užėmė atitinkamai pirmą, antrą ir trečią vietas, o originaliausia rinko Lietuvos jaunųjų geodezininkų klubas. Nuotraukų nugalėtojais buvo apdovanoti konkurso rėmėjų („Monster Energy“, „Montis Magia“ ir „In axis“) prizais.

Pagrindinis reikalavimas – nuotraukoje turėjo atsispindėti geodezininko darbo kasdienybė, o galbūt net ir naujas požiūris į geodeziją. Reikalavome, kad nuotraukos nebūtų paveiktos programų, apdorojančių nuotraukas, pavyzdžiui, „Photoshop“. Visas dalyvių nuotraukas galima peržiūrėti mūsų Facebook paskyroje (Lietuvos jaunųjų geodezininkų klubas), dauguma jų kabo Vilniaus Gedimino technikos universiteto Geodezijos ir kadastro katedros

koridoriuje (šios nuotraukos buvo eksponuojamos per Geodezijos ir kadastro katedros 90-metį).

Kaip bendradarbiaujate su Lietuvos matininkų asociacija (LMA)? Jos nariai – savo srities profesionalai, o jūs – studentai: ar nesunku susikalbėti?

Į Lietuvos matininkų asociaciją įstojome praėjusiais metais, spėjo- me pasimėgauti tik kasmetiniu LMA sąskrydžiu, kuris vyko Plungėje. Jo metu bendravome su LMA nariais, dalyvavome konferencijoje, labiau supratome pagrindines geodezininkų darbo problemas. Visi nariai mums pasirodė draugiški, mielai atsakė į klausimus, kartu dalyvavome įvairiuose žaidimuose, nesijautėme kuo nors ypatingi vien dėl to, kad esame studentai.

Su LMA daugiausia bendradarbiaujame elektroninėje erdvėje. Gauname laiškus apie organizuojamas keliones. Šiemet LMA nariai galėjo dalyvauti Hanoveryje (Vokietija) vykusioje pasaulinėje parodoje, susijusioje su geodezija. Joje buvo pristatyti nauji prietaisai, vyko konferencijos įvairiomis temomis. Gaila, iš mūsų klubo niekas nevažiavo. Daug informacijos gauname iš Geodezijos ir kadastro katedros vedėjo prof. doc. dr. Vladislavo Česlovo Aksumaitausko, kuris yra ne tik LMA narys, bet ir tarybos narys.

Dalyvaujate projekte „Diena geodezijos įmonėje“. Dienai ar kelioms vykstate į geodezines įmones, kur kartu su patyrusiais geodezininkais važiuojate į objektus, mokotės matuoti, braižyti, pasitelkę kompiuterines programas. Turbūt tai abipusė „žvalgyba“, kurios metu studentai tikrinasi teorines žinias ir profesinius įgūdžius?

Projekto „Diena geodezinėje įmonėje“ idėja kilo netikėtai. Jei gerai pamenu, susirinkome aptarti tolesnius klubo darbus. Karolis Navikas, kuris šiuo metu yra išvykęs į Turkiją pagal „Erasmus“ mainų programą, ir pasiūlė šią mintį. Pirminė idėja buvo ta, kad dalyvaus ne tik klubo nariai, bet visi studentai, studijuojantys geodezijos ir kartografijos specialybę. Tačiau ne viskas būna taip, kaip sugalvojame. Įmonių nebuvo daug, todėl galėjome kviešti tik klubo narius.

Įspūdžiai buvo geri. Visi džiaugėsi, kad galėjo pažinti darbo realybę, specifika. Kai kurie bendrauja su įmone, kurioje lankėsi, iki šiol. Yra įmonių, kurių atstovai patys po projekto paskambina ir sako: „Važiuosime į objektą matuoti, gal nori prisijungti kartu?“ Bendravimas padeda integruotis į rinką, suteikia daugiau darbo ir komunikacijos patirties. Po tokių renginių labiau pasitiki savimi.

Prieš metus apklausėte 50 II kurso studentų, domėjotės, kokias geodezijos kryptis jie rinksis III kurse, organizavote paskaitą apie geodeziją ir kartografiją bei nekilojamojo turto kadastrą. Praėjo metai – kokie rezultatai? Gal viena geodezijos kryptis tarp studentų labai populiari, o kita – ne?

Džiugu, kad paskaitą sutiko praveisti doc. dr. Žilvinas Stankevičius iš savivaldybės įmonės „Vilniaus planas“ ir Jolanta Česnauskienė iš valstybės įmonės „Registų centras“. Studentai buvo patenkinti, nes paskaita padėjo apsispręsti, ką rinktis (geodeziją ir kartografiją ar nekilojamojo turto kadastrą). Paskaitoje dalyvavo taip pat keletas I kurso studentų.

Daugiausia studentų rinkosi geodezijos ir kartografijos studijas. Iš 65 studentų šią studijų programą nusprendė studijuoti apie 44 jaunuolius (šiuo metu yra 2 grupės), o nekilojamojo turto kadastrą rinkosi apie 21 studentą. Nemačiau, kad galima teigti, jog viena studijų programa yra labiau populiari nei kita. Lemia studentų individualus požiūris: ko mes labiau norime, kas mus domina, ką norėtume ateityje veikti.

Praėjusiais metais dalyvavote seminare „Kai matavimo įranga dirba už Jus...“ Pavadinimas vaizdingas, nors, norint deramai naudotis technikos naujovėmis, irgi reikia žinių. Kokie seminarai dar domina geodezijos studentus?

Ne paslaptis, kad šių dienų geodezininkai kasdienius darbus dirba pasitelkę naujas technologijas, nesvarbu, ar tai būtų programinė įranga, ar matavimo prietaisai (GPS, skeneriai, tacheometrai ir kt.). Technologijos sparčiai tobulėja ir keičia geodezinių darbų atlikimo metodiką, tad mokėjimas dirbti naujais prietaisais yra būtinas. Seminare „Kai matavimo įranga dirba už Jus...“ buvo demonstruojama programinė įranga, diegiama prietaisų valdikliuose, nauji GPS imtuvai bei robotizuoti tacheometrai, gebantys sekti prizmę, nešamą žmogaus. Visa tai supaprastina bei pagreitina matavimus laukuose.

Beveik visos prietaiso funkcijos valdomos mažychiu pulteliu, užtenka pastatyti prietaisą, o valdyti jį galima nuotoliniu būdu (pvz., sėdint mašinoje), tereikia tik mokėti naudotis naujovėmis. Deja, Lietuvoje naudoti tokius prietaisus šiandien yra per brangu.

Blogai tai, kad paliktas prietaisas gali tapti vagių grobiu, nors ir nėra galimybės tokių prietaisų realizuoti rinkoje dėl jų kainos, apsaugos

Kiekvienais metais klubas organizuoja nuotraukų konkursą „Aš ir geodezija“. Pagrindinis reikalavimas – nuotraukoje turi atsispindėti geodezininko darbo kasdienybė, nepagražinta „Photoshopu“

Lietuvos jaunųjų geodezininkų klubo archyvo nuotr.

Jaunųjų geodezininkų klubo nariai – Goda Kvaraciejūtė, Aivaras Staknys, Živilė Petrauskaitė – į Lietuvos matininkų asociacijos sąskrydį keliavo autostopu. Studentai tikina, kad jų profesija nėra nuobodi

sistemos ir itin mažo galimų pirkėjų rato.

Studentus domina visi seminarai, susiję su programine įranga, prietaisais ar įstatymine baze, kurią reikia gerai išmanyti dirbant geodezijos srityje. Aktyvesni stengiasi išnaudoti visas pasitaikiusias progas.

Pastebime, kad daugumą seminarų organizuoja įvairios įmonės, atstovaujančios geodezinių prietaisų gamintojams Lietuvoje, nes jie yra suinteresuoti pritraukti pirkėjus. Bet papildomos žinios apie įvairias naujoves visada praverčia.

Jūsų klubo veikla atrodo labai rimta... Ar randate laiko koikiems nors studentiškiems nuotykiams?

Taip, be abejo, nuotykių patiriame ir dalyvaudami „rimtame“ gyvenime... Štai praėjusių metų vasarą, kai keliavome į Lietuvos matininkų asociacijos kasmetinį sąskrydį, vykusį Plungėje.

Viskas prasidėjo įprastai: ilgai ruošėmės kelionei, krovėmės daiktus, planavome laiką ir maršrutą. Kelionės dieną visi susirinkome strategiškai patogioje vietoje – VGTU bendrabutyje. Keturiose (Karolis Navikas, Aivaras Staknys, Živilė Petrauskaitė ir aš) turėjome važiuoti viena mašina, bet... ji neužsivedė. Vienintelė transporto priemonė, kuria galėjome pasiekti Plungę, buvo traukinys, tačiau jis iš Vilniaus būtų pajudėjęs tik apie 18 valandą... Tada mūsų klubo prezidentui Karoliui Navikui kilo nuostabi mintis į Plungę – apie 300 km nuo Vilniaus – vykti autostopu.

Mintis atrodė beprotiška, bet nesinorėjo ilgai lauktos kelionės paleisti vėjais, todėl ryžomės avantiūrai ir priėmėme ją kaip iššūkį. Griebėme daiktus ir pajudėjome link magistralinio kelio Vilnius–Kaukas–Klaipėda, kur ir pradėjome kelionę autostopu.

„Tranzuoti“ buvo keista ir „baisiai“ įdomu. Vos už penkiolikos minučių pavyko sustabdyti pirmąją mašiną, kuri du klubo narius nuvežė į Kauną. Kitas sunkvežimis sustojo vėliau, bet jį vairavo... serbas, su kuriuo negalėjome susikalbėti. Visgi abi keliautojų brigados Kauną pasiekė.

Kelionei įsibėgėjus, pajutome varžybų azartą, kuri grupelė pasieks Plungę pirmoji. Pirmieji išvykėliai, pėdindami link „tranzavimo“ vietos šalia prekybos centro „MEGA“, atsisukę atgal pamatė savo draugus, minančius įkandin vos už šimto metrų.

Tapo aišku, kad viskas nesibaigs taip paprastai. Sugalvojome lažybą: kas pirmieji sustabdytų mašiną, tas laimės šampano butelį. Saulė kaitino, o įtampa augo, visi stengėsi nugalėti.

Šįkart sėkmė nusišypsojo „tranzavimo“ naujokams, jie pirmieji sustabdė į Lietuvą atvykusį pailsėti emigrantą, šiuo metu gyvenantį ir dirbantį Norvegijoje. Jis keliavo vienas, todėl paprašėme pavežti visus 4 narius. Vairuotojas sutiko. Kelionė neprailgo, dalijomės įspūdžiais. Keliavome link Vėžaičių, nes manėme, kad ten bus lengviau sustabdyti mašiną nei kelyje, vedančiame į Rietavą.

Netyčia išlipome per anksti, tad turėjome apie 6 km eiti keliu, kuriame per 10 min. pravažiuoja vos viena mašina. Bet sėkmė nuo mūsų nenusisuko. Padarę kelias nuotraukas javų lauke, netikėtai sustabdėme malonų vyrą, kuris mus nuvežė iki Vėžaičių. Čia toliau stabdėme transportą, važiuojantį iki Plungės. Neteko stovėti nė 5 minučių, kai abi grupelės beveik vienu metu sustabdė du vyrus, vykstančius į Plungę. Jie mus ir nuvežė.

Taigi abi grupelės, važiuodamos iš Vilniaus, Plungę per keturias valandas pasiekė tuo pačiu metu.

Nuotraukų konkursas „Aš ir geodezija“

SENATE

(2013-06-04)

PATVIRTINTA:

- Vilniaus Gedimino technikos universiteto gretutinės krypties studijų rengimo ir vykdymo tvarkos aprašas.
- Neformaliojo suaugusiųjų švietimo sistemoje technologijos ir fizinių mokslų srityje įgytų kompetencijų Vilniaus Gedimino technikos universiteto vertinimo ir pripažinimo tvarkos aprašas.
- 6 katedrų vedėjai.
- Studijų programa: Finansų inžinerija.

PRITARTA:

- Vilniaus Gedimino technikos universiteto Perspektyviam plėtros planui 2014–2020 m.
- 1 kandidatūrai asmenų, sulaukusių 65 metų amžiaus, skyrimo (rinkimo) į Vilniaus Gedimino technikos universiteto, taip pat jo padalinių vadovų ar pavaduotojų pareigas.
- 23 terminuotoms darbo sutartims.
- 7 kandidatūroms į docento pareigas pirmajai kadencijai.

NEPRITARTA:

- 1 terminuotai darbo sutarčiai.

NUTARTA:

- Dėl Kūrybinių industrijų fakulteto atestacijos ir konkursų komisijos narių pakeitimo.
- Dėl Vilniaus Gedimino technikos universiteto Senato 2006 m. gegužės 10 d. nutarimo Nr. 14-2.4 „Dėl asmenų, sulaukusių 65 metų amžiaus, skyrimo (rinkimo) į Vilniaus Gedimino technikos universiteto, taip pat jo padalinių vadovų ar pavaduotojų pareigas nuostatų patvirtinimo“ pakeitimo.

PROFESORIAUS PEDAGOGINIS VARDAS SUTEIKAS: Mindaugui Jurevičiui.

DOCENTO PEDAGOGINIS VARDAS SUTEIKAS: Vaidotui Barzdėnui, Neringai Dirgėlienei, Linui Juknevičiui, Artūrai Medeišiui, Daliui Seliutai ir Remigijui Šalnai.

Tarptautinėje parodoje „Balttechnika“ dalyvavo VGTU ir Klaipėdos universitetas

VGTU dalyvavo parodoje „Balttechnika“

Kristina Buidovaitė

VGTU Elektronikos fakultetas ir Aplinkos inžinerijos fakulteto Aplinkos apsaugos katedra naujausius studentų ir mokslininkų darbus pristatė gegužės 21–23 dienomis vykusioje tarptautinėje parodoje „Balttechnika“.

Parodos lankytojams studentai pristatė veido atpažinimo sistemą, elektroninės pagalbos baldams surinkti programą, kertančių liniją žmonių skaitiklį įterptinėje sistemoje, piko palydovą duomenų rinkimui.

Aplinkos apsaugos katedros mokslininkai demonstravo oro valymo biofiltrą, daugiakanalį cikloną orui valyti, bioreaktorių biodujoms iš atliekų gaminti. Buvo pristatytas ir VGTU Elektronikos fakulteto bei Fizinių ir technologijos mokslų centro (FTMC) bendro projekto rezultatas – dažnio keitiklio prototipas, kurio gamybą planuojama pradėti jau 2013 metais. Mechanikos fakulteto Biomechanikos katedros mokslininkai pateikė toliau tobulinamą judesio atpažinimo biomechaninę sistemą.

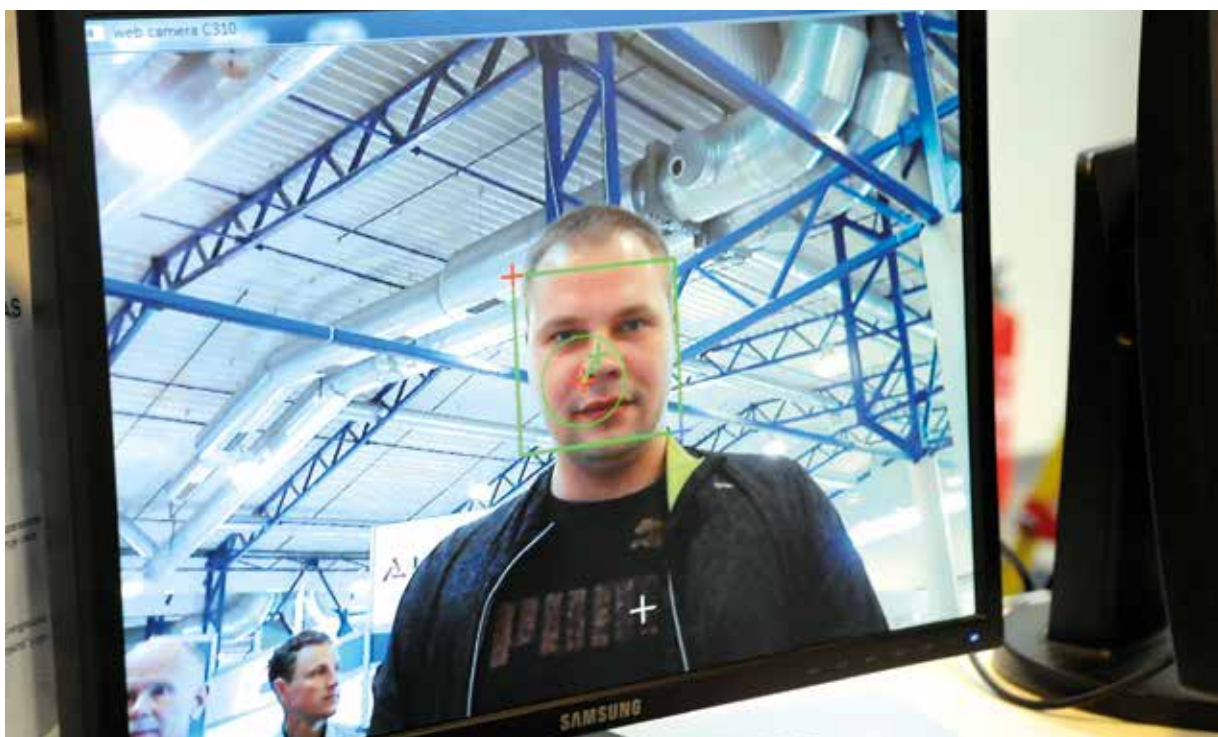
Šioje parodoje, anot Mokslo direktijos Intelektinės nuosavybės grupės vedėjos Vivos Laukaitienės, netrūko specialistų, kurie žino, ko nori ir kas jiems įdomu. Joje apsilankė ir nemažai moksleivių, kurie taip pat domėjosi VGTU studentų darbais. „Tikėtina, kad šie moksleiviai – potencialūs

mūsų būsimi studentai. Todėl parodoje aktyviai darbavosi Stojančiųjų priėmimo ir informavimo centro (SPIC) darbuotojai“, – sakė V. Laukaitienė.

VGTU stendas sulaukė nemažai besidominčiųjų universiteto atliekamais moksliniais tyrimais, turinčių konkrečių klausimų, ieškančių techninių sprendimų. Pavyzdžiui, VGTU elektronikos srities tyrimais domėjosi Didžiosios Britanijos–Izraelio prekybos rūmų atstovai.

Parodoje aktyvią veiklą vykdžiusi Lietuvos inžinerinės pramonės asociacija „Linpra“, kurios narys yra VGTU ir kuri universitetui suteikė materialinę paramą – padengė dalį dalyvavimo parodoje išlaidų, taip pat pareiškė norą glaudžiau bendradarbiauti, rengiant inžinierius Lietuvos pramonei, bei imtis naujų iniciatyvų.

„Balttechnikos“ dalyviai – tik VGTU ir Klaipėdos universitetas. „Mes turime būti matomi parodoje, susijusiose su mokslu ir studijomis, – neabejoja V. Laukaitienė. – Dalyvavimas tokiose parodose yra mūsų įvaizdžio kūrimo dalis.“

Veido atpažinimo sistema domėjosi ir specialistai, ir moksleiviai

Kai kurie parodos lankytojai VGTU stendą lankė ieškodami techninių sprendimų

Studentų atstovybės pirmininkas: „Kad studentas būtų savo universiteto patriotas, jis paprasčiausiai turi stengtis gerinti sąlygas jame“

Edita Jučiūtė

AGAI SA taryba. L. Steponavičius (antras iš kairės) sako, kad studentus rimtoms studijoms įkvepia atsakomybė už kitų žmonių saugumą. „Juk ir muzikantų ruošimas aukštosiose mokyklose kainuoja tiek, kiek aviatorių, bet juos slegia tikrai mažesnė atsakomybė. Blogiausia, kas jiems gali nutikti, tai per jų klaidą sugadintas pasirodymas ir atlikėjo reputacija“, – svarsto Studentų atstovybės pirmininkas

„Labiausiai studentai džiaugiasi, kad yra sudaryta galimybė studijuoti nemokamai. Pilotai ypač džiaugiasi turima praktinio rengimo baze ir skrydžių praktikomis. Rimtesni studentai džiaugiasi ir tuo, jog AGAI ima dėstyti vis daugiau jaunų žmonių, – apie ką tik 20-metį atšventusio VGTU A. Gustaičio aviacijos instituto studentų džiaugsmus pasakoja Studentų atstovybės (AGAI SA) pirmininkas Linas Steponavičius. – Tad nenuostabu, jog į tokią organizaciją susirenka ir savo laisvalaikį aukoja rimti, patriotiškai nusiteikę jauni žmonės, kurie neabejingi institutui.“ Linas Steponavičius sako, kad būsimieji aviatoriai, AGAI Studentų atstovybės savanoriai, vadovaujasi nerašytu, bet labai patriotišku šūkiu: „Kas, jeigu ne Tu, ir Kada, jei ne Dabar?“

„Kad studentas būtų savo universiteto patriotas, jis paprasčiausiai turi norėti ir stengtis gerinti sąlygas jame. Studentų atstovybė – tam puikiai tinkanti terpė. Čia tarp naujų, žalių savanorių ir rimtų senbuvų dalijamasi buvusiais ir kaupiamais nauja patirtis. Galima mokytis ir mokytis. Čia priimami svarbūs sprendimai ir rašoma istorija“, – įsitikinęs atstovybės pirmininkas.

Kaip susidomėjote aviacija? Ar esate iš tų statistinių aviatorių, kurie apie aviaciją svajoja nuo vaikystės?

Mane aviacija rimtai sudomino 8-oje klasėje. Kalėdų proga su klasiokais keitėmės dovanėlėmis, man padovanojo skrydžių simulatorių. Jame yra skraidymo pamokos. Krimtaui jas vieną po kitos. Ir kuo toliau, tuo labiau mane aviacija ėmė žavėti.

Vėliau, 9-oje klasėje, istorijos pamokai reikėjo rengti nedidelius pristatymus apie Pirmąjį pasaulinį karą. Dviese su klasioku parengė-

me tikrai rimtą darbą apie Pirmojo pasaulinio karo aviaciją ir jos raidą.

Manau, kad tie du įvykiai ir mokykloje apsilankę VGTU atstovai, papasakoję apie galimybę studijuoti orlaivių pilotavimą AGAI, ir nulėmė labai tvirtą mano nusiteikimą rinktis tokią profesiją.

Jau prieš pat stojamuosius egzaminus sužinojau, kad mano prosenelis tarpukariu tarnavo Kauno aerodrome, buvo labai perspektyvus aviamchanikas, turėjo ambicijų ir į lėktuvo kabiną įsėsti. Bet tam tikros aplinkybės tas duris uždarė. Faktas, kad giminėje buvo dar vienas aviatorius, tik dar labiau sustiprino mano aistrą.

Kokius renginius organizuojate studentams?

VGTU SA AGAI turi kelis nemažus tradicinius renginius: „Kylam!“ – AGAI fakulteto dienos ir *fux'ų* krikštynos; „Skrendam!“ – skrydžių virtualioje erdvėje demonstravimas; Tarptautinės civilinės aviacijos dienos minėjimai su fotografijų konkursu priešakyje; Baltijos šalių aviacijos mokyklų sąskrydžiai ir sportinės žaidynės; *fux'ų* stovyklos, įtraukiančios dar baugščius, šviežiai įstojusius studenčiokus į naują, jiems dar nepažįstamą pasaulį.

Taip pat rengiame mažesnius proginius renginukus ir akcijas šv. Kalėdų, šv. Valentino dienos, šv. Velykų, sesijų proga. Kai kada rengiame ekskursijas į aviacines įmones ar aerodromus, kartais studentams sudarome galimybę sudalyvauti konferencijose, o kartais surengiame linksimų žaidimų, turnyrų, kurių nugalėtojai būna apdovanojami įvairiais prizais.

Tačiau kad ir kokio tipo tie renginiai bebūtų, mes, VGTU SA AGAI savanoriai, stengiamės parodyti savo specialybės išskirtinumą, pristatyti ją kuo platesnei auditorijai, supažindinti ją su mūsų gyvenimu, pritrauk-

ti paprastą žmogų arčiau aviacijos, parodyti, kad ji nėra tokia mįslinga ir nepasiekiamas sritis, ir apskritai – populiarinti aviaciją.

Esate tarpininkas tarp VGTU AGAI dėstytojų ir studentų. Kas studentams daugiausiai kelia rūpesčių?

Kartais per apmaudžią klaidą, o kartais ir per neatsakingą požiūrį kai kuriems studentams galvos skausmą kelia akademinės skolos už sesijos metu neišlaikytus egzaminus, tačiau daugiausiai rūpesčių AGAI studentams kelia darbo pagal savo profesiją perspektyvos. Inžinerinių specialybių studentus mieliai įdarbina tokios įmonės kaip „FL Technics“ Vilniuje ir Kaune, jiems didelių sunkumų nekyla dėl šiuo metu esančios didelės techninio personalo paklausos, bet pilotai ir skrydžių vadovai dar turės išlieti nemažai prakaito, kad įsidarbintų. Viskas dėl sudėtingos licencijavimo tvarkos ir aukštų reikalavimų aviakompanijose.

Ne paslaptis, kad aviatorių studijos vienos iš brangiausių. Ar ši mintis studijuojant prideda daugiau atsakomybės?

Atsakomybės prideda ne tai, kad studijos brangiai kainuoja (nors jei tektų mokėti už mokslą, ne kiekvienas galėtų sau tai leisti, tad stengiasi nebūti „išrotuotas“ į valstybės nefinansuojamųjų gretas ir siekia geresnių rezultatų). Juk ir muzikantų ruošimas aukštosiose mokyklose kainuoja tiek pat, tačiau juos slegia tikrai mažesnė atsakomybė. Blogiausia, kas jiems gali nutikti, tai per jų klaidą sugadintas pasirodymas ir atlikėjo reputacija.

Aviacijoje, kaip sako vienas sparnuotas posakis, taisyklės būna krauju rašytos. Pilotai, skrydžių vadovai ir inžinieriai dirba su itin sudėtinga ir brangia technika, yra atsa-

kingi už daugelio žmonių gyvybes. Vienas netinkamas veiksmas gali baigtis katastrofiškai.

Studijuojant, mano galva, atsakomybės prideda kiekvieno iš mūsų asmeninės ambicijos tapti geru specialistu. Aviacija – tikrai išskirtinė sritis, ir ne kiekvienas gali tapti profesionaliu aviatoriumi. Aviatorių nėra daug, atranka į darbo vietas yra gana griežta, ir jei atrankos komisija pamatys, jog neatsakingai žiūri į savo veiklą, studijas ir darbą, gali pradėti ieškoti kitos profesijos. Atsipalaidavimui čia vietos nėra.

Daug bendraujate su studentais aviatoriais. Kokios jų svajonės, norai? Ar dauguma aviatorių sieja savo ateitį su Lietuva, ar neišvengiamas ir darbas užsienyje?

Jei kalbėtume apie idealias darbo sąlygas, be jokios abejonės visi norėtų dirbti čia Lietuvoje. Kita vertus, pilotai yra keliaujantys žmonės. Jų darbas – skraidyti iš šalies į šalį. Galima įsidarbinti vienos ar kitos šalies oro linijose. Skrydžiai vyksta ir užsienyje, ir daugiausia laiko praleidžiama ne namie, tad lemiantis faktorius tampa atlyginimas. Aviacija yra brangi sritis, tad kai kurie žmonės yra pasiryžę tą patį darbą dirbti už keliskart didesnį atlyginimą svetur.

Turint galvoje realią situaciją... Kai kurie mano bendramoksliai su mielu noru liktų dirbti čia Lietuvoje. Kita vertus, pilotai yra keliaujantys žmonės. Jų darbas – skraidyti iš šalies į šalį. Galima įsidarbinti vienos ar kitos šalies oro linijose. Skrydžiai vyksta ir užsienyje, ir daugiausia laiko praleidžiama ne namie, tad lemiantis faktorius tampa atlyginimas. Aviacija yra brangi sritis, tad kai kurie žmonės yra pasiryžę tą patį darbą dirbti už keliskart didesnį atlyginimą svetur.

Aktualiausia studentams, ypač bebaigiantiems mokslus, – gauti tinkamą teorinį ir praktinį parengimą darbai savo specialybėje, kiek įmanoma labiau palengvintomis sąlygomis gauti licenciją ir greitai įsidarbinti pagal specialybę. Studentai tikrai nenori, kad tie metai, praleisti besimokant aviacijos institute, būtų iššvaistyti veltui.

Laimingas VGTU Antano Gustaičio aviacijos instituto studentas. Kas telpa į Jūsų, AGAI studentų, laimės sąvoką?

Į laimės sąvoką bendruoju atveju įtraukčiau štai tokius aspektus: nemokamas mokslas, stipendijos kiekvienam jų nusipelnusiam studentui, paskaitos, kurias įdomiai ir patraukliai vestų kompetentingi dėstytojai, kurias būtų įdomu lankyti, paskaitos, vykstančios vienoje patogioje vietoje, dėstomi aktualūs dalykai, kurie turėtų apčiuopiamą naudą, praktika, kurią visą būtų galima įskaityti, norint gauti licenciją, su diplomu kartu įteikiamos ir licencijos, pagalba iš instituto pusės, siekiant susirasti darbą gana siauroje rinkoje. Kai kurie dalykai yra įgyvendinti, kai kurie yra sprendžiami.

Ko aviacija Jus išmokė? Ištvėrmės, tolerancijos, koncentracijos?

Aviacija – gana griežta sritis. Yra daug taisyklių, kurių privalu laikytis. Tad, manau, per studijas tapau dalykiškesnis, kritiškesnis ir šaltesnio mąstymo, labiau susikonzentravęs, taip pat išmokau jausti didesnę atsakomybę už savo veiksmus.

O visas kitas savybes – toleranciją, ištvėrmę, norą tobulėti, darbštumą – išsiugdžiau gerokai anksčiau. Ir jų studijų laikotarpiu labiau ir neteko lavinti.

Už ką studentai dėkingi AGAI?

AGAI studentai daugiausiai yra dėkingi už galimybę brangų mokslą krinti nemokamai.

Pasaulyje pilotavimo ar skrydžių valdymo specialybių rengimas labai brangus ir visas išlaidas dengia patys kursantai. Pilotų ir skrydžių vadovų praktika taip pat yra įsimintinas gyvenimo įvykis.

Projektai studentams: universitete kuriama verslumo ugdymo kultūra

Kiekvienais metais VGTU studentai vis labiau įsitraukia į projektus, kurie skatina verslumą, pasitikėjimą savimi, kryptingą veiklą, o svarbiausia – gebėjimą iš naujo atrasti galimybes bei kurti ekonominę naudą.

Atskleisti jaunimo potencialą

„Didžiausia „adVenture“ projekto vertė – jaunų žmonių potencialo atskleidimas. VGTU, bendradarbiaudamas su Saulėtekio slėniu, sukuria unikalias sąlygas: studentai savo žinias gali palyginti su verslininkų „coacherių“ patirtimi bei vykstančiais verslo įmonių procesais. Ši dinamiška partnerystė per projektą ne tik skatina kurti verslą, bet ir ugdo verslo kūrimui reikalingus gebėjimus – kūrybiškumą, komandinio darbo įgūdžius. Šiame projekte visos studentų verslumo ugdymo pastangos nukreipiamos nuo ugdymo „apie“ verslumą, link ugdymo „per“ verslumą ir „į“ verslumą“, – apie „Saulėtekio slėnio“ iniciuotą projektą „adVenture“, kuriame aktyviai dalyvavo ir VGTU studentai, pasakojo Integracijos ir karjeros direktorė Vilma Navikienė.

Šiais metais „adVenture“ projekte dalyvavo 26 VGTU studentai bei 5 VGTU dėstytojai. Iš visų projekto daly-

vių buvo sudaryta 12 komandų, projekto pabaigoje išrinktos trys komandos, kurių verslo idėjos įvertintos geriausios ir apdovanotos. Projekto metu rengti mokymai, praktinės patirtys ir pasiektas konkretus rezultatas – verslo planas arba įkurtas *startup*’as.

Į visų trijų komandų gretas pateko ir VGTU studentai. I vietą laimėjusioje komandoje dirbo Kostas Manionis (FMF, III kursas), II vietą laimėjusios komandos narys – Žygimantas Lapienis (TIF, I kursas), trečioje komandoje dirbo Juozas Raudys (AGAI, IV kuras) ir Raminta Rusnaitė (TIF, IV kursas).

Kaip rodo statistika, Lietuvos gyventojų verslumo įgūdžiai yra pakankamai maži. Pasak Vilmos Navikienės, iš to ir kilo poreikis skatinti studentus tapti ne tik gerais, konkurencingais darbuotojais, bet ir potencialiais darbdaviais. „Projekto sumanytojai ir įgyvendintojai siekė, kad studentai įgytų verslumo pagrindų, gebėtų įvertinti rizikas ir nesibai-

mintų realizuoti savo idėjas. Labai tikimės, kad tokių iniciatyvų ir projektų ateinančiame ES struktūrinės paramos skirstymo etape tik daugės, jų kokybė bei rezultatai tik gerės ir universiteto dalyvavimas tokiuose projektuose kurs pridėtinę vertę ne tik studentams, bet ir pačiam universitetui, kuriant bendrąją verslumo ugdymo kultūrą“, – sakė V. Navikienė.

Verslo idėją pristatė Vokietijoje

Metus trukusio projekto „Inostartas“, kurį koordinuoja Lietuvos pramoninių konfederacija, dalyvių laukė ne tik paskaitos, praktiniai mokymai, stažuotės įmonėse ar konsultacijos. Dalis jų turėjo galimybę savo verslo idėjas pasiūlyti Lietuvos pramoninių konfederacijai, vėliau jas pristatyti Vokietijoje ir pamėginti realiai įgyvendinti.

Fundamentinių mokslų fakulteto vyr. mokslo darbuotojas doc. dr. Mindaugas Rybokas, Informacinių tech-

Projekto „Inostartas“ idėjų turnyro nugalėtojams buvo suteikta proga pavasarį apsilankyti informacinių technologijų parodoje „CeBIT 2013“ Vokietijoje

nologijų katedros doc. dr. Lina Pupeikienė bei studentas Darius Kučys buvo vieni tų, kurie sudalyvavę pirmajame projekto „Inostartas“ etape, susibūrė į komandą ir apsiprendė rašyti verslo planą.

Kaip paaiškino doc. dr. L. Pupeikienė, jų komandos idėja – socialinio tinklo modelių grįsta elektroninė parduotuvė. Idėjos autoriai, kartu su kitų aukštųjų mokyklų atstovais, stažavosi Berlyne, Vokietijoje, kur pristatė savo idėją ir sulaukė kritikos bei pasiūlymų, kaip ją sėkmingai realizuoti. Lietuviai turėjo galimybę iš arčiau susipažinti su Berlyno verslo centru, „Start-up“ akademijos ir tarptautinio verslo inkubatoriaus „AdlersHof“ veikla.

Dalyviams teko galimybė pristatyti savo planus įvairiose įmonėse bei organizacijose. Pistačius savuosius verslo planus, išklausus kritiką bei pastabas, daugeliui dalyvių pasikeitė suvokimas apie savo paties siūlomą verslo idėją.

Daug įtakos darė išklaustos sėkmės istorijos. Labai naudinga patirtis, anot doc. dr. L. Pupeikienės, buvo išklausti užsienyje startavusias jaunas kompanijas bei jų sėkmės istorijas.

Idėjų turnyro nugalėtojams buvo suteikta proga pavasarį apsilankyti informacinių technologijų parodoje „CeBIT 2013“, vykusiame Hanoveryje. VGTU komandos idėjų turnyrui pasiūlyta verslo idėja pirmiausia turėtų sudominti kolekcionierius. Ruošiamasi sukurti interneto puslapį, kuriame būtų parduodami reti vienetiniai daiktai: paveikslai, gintaro dirbiniai, rankdarbiai. Pagrindinė mintis – sutrumpinti apsipirkimo sąnaudas bei laiką. Pavyzdžiui, norint nusipirkti retą bei unikalų Afrikoje ar Indijoje sukurtą kūrinių, nebūtina skristi į tą šalį. Visa tai, idėjas vaizdinę medžiagą į elektroninę parduotuvę, būtų galima apžiūrėti, užsisakyti bei parsisiųsti.

„Inžinerijos“ inf.

Dalyvius pasveikino VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas

VGTU darbuotojai dalyvavo šventėje „Aukštašventė 2013“

Birželio 15 dieną VGTU darbuotojai ir jų šeimos nariai rinkosi į jau tradiciją tapusią darbuotojų šventę – „Aukštašventė 2013“. Renginys kaip ir kasmet vyko VGTU mokymų praktikų bazėje Aukštadvaryje, Trakų rajone.

Dalyvius pasveikino VGTU rektorius Alfonsas Daniūnas: rektorius pasidžiaugė universitetui sėkmingais metais ir padėkojo VGTU bendruomenei už jų darbą universiteto labui.

Susirinkusiųjų šventėje laukė sporto – krepšinio, futbolo, kvadrato, smiginio – varžybos, šeimų estafetės ir klišių ruožas. Norintieji galėjo pasivaržyti žaisdami stalo žaidimus, vaikų laukė įvairios pramogos žaidimų kampelyje.

Šventę vainikavo šokių studijos „Show Makers akademija“ vadovo šokėjo, choreografo Šarūno Kirdeikio linijinio šokio pamoka.

„Inžinerijos“ inf.

Rojus vaikams – batutas

Iš AGAI lėktuvo krito „saldainių lietus“

Šarūno Kirdeikio linijinio šokio pamoka

ISSN 2029-5170

9 772029 517005

INŽINERIJA

www.vgtu.lt

Redakcija:
vyr. redaktorė **Edita Jučiūtė**
meno redaktorė **Jolanta Šiugždaitė**
kalbos redaktorė **Zita Markūnaitė**
fotografas **Aleksas Jaunius**

Redakcijos adresas:
Saulėtekio al. 11, 415 k., Vilnius
tel. 274 4937, v. 9937
el. p. inzerija@vgtu.lt

SL 342. 3 sp. I. Tiražas 700 egz.
Spausdino UAB „Baltijos kopija“

Redakcijos nuomonė nebūtinai
sutampa su autorių nuomone.